

بوسه های کودکانه

www.ketab.ir

سرشناسه: زیرک، منصور، ۱۳۴۳ -
 عنوان و نام پدیدآور: بوسه‌های کودکانه/ منصور
 زیرک.
 مشخصات نشر: اصفهان: پویش اندیشه: نگین
 ایران، ۱۳۹۰.
 مشخصات ظاهری: ۱۴۴ ص.: مصور.
 شابک: ۳۹۰۰۰ ریال: ۹۷۸۹۶۴۵۴۴۱۷۶۸
 وضعیت فهرست نویسی: فیبا
 موضوع: شعر فارسی -- قرن ۱۴
 موضوع: نقاشی ایرانی
 رده بندی کنگره: ۷۶۶PIR ۱۳۸۹ ۸۰۷۶۹ ب۴۲ ی

انتشارات پویش اندیشه

نام کتاب: بوسه‌های کودکانه
 ناشر: انتشارات پویش اندیشه
 نوبت چاپ: اول سال ۱۳۹۰
 صفحه آرائی و حروفچینی
 لیتوگرافی: آرمان
 تعداد صفحات: ۱۴۴
 قیمت: ۳۹۰۰
 مؤلف: منصور زیرک
 نگین ایران
 تیراژ: ۲۰۰۰ جلد
 پویش نگار (۰۹۱۳۳۱۱۳۰۸۵)
 چاپ: نوید - صحافی: امین
 قطع: جیبی
 شابک: ۸ - ۱۷۶ - ۵۴۴ - ۹۶۴ - ۹۷۸

مرکز پخش: اصفهان خیابان پنج رمضان - بالاتر از جهاد دانشگاهی کوی جنت
 پلاک ۴ انتشارات پویش اندیشه . کد پستی: ۶۵۹۵۱ - ۸۱۳۷۸
 ☎ تلفن: ۳۳۶۳۲۱۸ ☎ فاکس: ۳۳۷۳۵۷۷ ☎ همراه: ۰۹۱۳۳۱۱۳۰۸۵
 حق چاپ برای مؤلف محفوظ می باشد .

۱۳

سایه‌های یاد

۱۷

گام‌های دوستی

۲۲

برگ‌های عمر

۲۷

بوسه‌هایی کودکانه

۳۱

خزان

۳۵

سرباز چوبی

۴۱

بوی نان نازه

۴۵

آغوش

۴۹

سکوت شب برهنه

۵۳

کوره راه

۵۷

پل سنگی

۶۱

چهار چوب

۶۵

آب

۶۹

گردباد

۷۳

لقنوس

۷۷

چخوف

۸۱

ساعت ۱۲ ظهر

۸۵

باغ آلبالو

۸۹

عشق در یک لحظه

۹۳

عروسک

۹۷

لایه ها

۹۹

چرخ دله

۱۰۱

مرداد بخ زده

۱۰۵

گوی چو گان

۱۰۹

مهمانی یخ ها

۱۱۱

آینه

۱۱۵

سایه روشن

۱۱۹

شب خیال

تو حدیث آب و خاک و خشت و سنگ

جای پای رنج و محنت کرده نقش

یادلی پر خون ز چرخ بیلگون

باسری پر شور از شوق هنر

با دو دست خاک قرمز رابه جبین آب چشمه برده ایی

روز دادی و هزاران بار مالش داده ایی

بعد از آن خورشید عالم تاب را

تو به جبین خاک قرمز آب چشمه برده ایی.

پیشگفتار

لایه چینی یکی از هنرهای سنتی و همچنین یکی از سبک‌های قدیمی نقاشی ایرانی و یا همان نگارگری است، که در دوره‌ی صفویه در شهرهای اصفهان، تبریز، مشهد بسیار رواج داشته است، اما در سال‌های پس از آن از رونق افتاد و غبار فراموشی سرپای وجودش را فراگرفت.

در این سبک از نقاشی ایرانی هنرمند پس از تهیه ی رنگ از خاک سرخ با قلم مو رنگ را بر روی طرح می نشاند تا سطح طرح برجسته، دارای حجم و قابل لمس شود. در پایان هنرمند سطح اثر خلق شده را طلاکاری می نماید.

دردوران صفویه اکثر کاخ های پادشاهان مانند چهلستون، عالی قاپو، هشت بهشت، تالار اشرف و بسیاری از خانه های افسراد متمول به این هنر مزین بوده است و هنوز پس از گذشت ۴۰۰ سال می توانیم بقایای برجای مانده از این سبک نقاشی را بر روی دیواره ها و سقف کاخ های اصفهان مشاهده نماییم.

* نام لایه چینی از همین تکنیک رنگ گذاری بر روی طرح گرفته شده است.

منصور زیرک از محدود هنرمندانی است که حدود بیست
سال به صورت تخصصی به زنده نگاهداشتن این هنر فراموش
شده پرداخته و علاوه بر حفظ روش سنتی آن به تعریف جدیدی
از این هنر رسیده است؛ همچنین در نمایشگاه های داخلی
و خارجی به معرفی این هنر سنتی پرداخته و شاگردانی
در این زمینه تربیت نموده .

تصاویر این کتاب برگرفته از نقاشی های لایه چینی اوست
که در ارتباط با اشعار سروده شده خلق گردیده اند.

www.ketab.ir

دباجه

روزهای کودکیم به بازیگوشی گذشت؛ نه کسی برایم
حافظ خواند و نه شاهنامه، اولین آشنایی من با حافظ دردوران
دبستان بود؛ هرچند بعدها اسیر این رند وارسته شدم. شاهنامه
را با سهراب شناختم و با فرود دریافتم.

درخانه ی ما هنرمحدود به گلدوزی های زیبای مادرم می شد
وضوح دلنشین پدرم که گاهی برای مادرم اشعار محلی را به
لهجه ی شیرین مادریش می خواند؛ و اما من هنوز کودکی بازیگوش
بودم.

تابستان ها به کتابخانه می رفتم، نه برای خواندن کتاب که
بیشتر مجذوب عکس ها می شدم؛ هنوز هم برخی از آن عکس ها
را که پنهانی و به دور از چشم متصدی کتابخانه از کتاب جدا کرده
بودم در گوشه ای به یادگار آن دوران دارم، دورانی که هنوز کودکی
بازیگوش بودم.

شطرنج را دوست داشتم، نه به خاطر کیش و مات کردن شاه که حدود اختیارش فقط یک خانه بود؛ اصلاً زورش به کسی نمی رسید.

به جای آن حاضر بودم تمام مهره هایم را بدهم تا وزیر را که به هر طرف دلش می خواست سرک می کشید، بالا، پایین، چپ، راست و مورب، از صفحه ی سیاه و سفید شطرنج پاک کنم و آن وقت بازی برای من تمام بود. شاید به همین دلیل تا امروز هیچ بازی شطرنجی را نبرده ام، اما تا دلتان بخواهد از این بازی لذت برده ام.

چند سال بعد انقلاب، دوست داشتم روشن فکر باشم.
بعد جنگ، دوست داشتم رزمنده شوم و بعد طعم آوارگی و
اردوگاه جنگ زدگان و کمی بعد هم جبهه، که مثل همه رفتم.
دوران نوجوانی و جوانی ام در این چهار کلمه معنی شد و دیگر
کودکی بازیگوش نبودم.

و اما در شعریا سهراب، این حفاظ شعری آشنا شدم. نیما
را دوست دارم اما نمی فهمم که این از ضعف من است. شاملو را
گاهی و سهراب را فکرمی کنم که می فهمم و اما خنودم را
همیشه خوب می فهمم. تجربه ی اینکه بخوام کلماتی را پشت
پسرم ردیف کنم و عروض و قافیه را در چهارچوب بگنجانم مرا
راضی نمی کرد. چگونه می توان احساس را در چهارچوب
جای داد؛ خط کش گذاشت و گفت: "آهای تا همین نقطه پس
است". چهارچوب تا زمانی خوب است که آدم متولد نشده باشد.

برای من لذت شعر گفتن و نقاشی کردن در بازی با کلمات
ورنگ هاست. همیشه فکر می‌کنم هر آدم با احساسی می‌تواند با
کلمات و رنگ‌ها بازی کند. مهم آن است که در یک ترکیب بندی
و هارمونی کلی سه اصل ریتم، نگاه و جسارت را آگاهانه در کنار هم
قرار بدهد. من با کلمات شطرنج بازی می‌کنم؛ مهم آن است که
با نوشتن این کلمات روح سرکشم آرام می‌شود.